

Reaccions al projecte de reforma laboral (1)

EL PERIÓDICO comença avui la publicació d'una sèrie d'articles en què els agents socials analitzaran la proposta de reforma laboral presentada pel Govern i que ha desencadenat

una doble reacció de descontentament: la dels sindicats, que consideren que retalla els drets dels treballadors, i la dels empresaris, que la troben insuficient.

Una proposta injusta i inútil

El document presentat pel Govern recull la lògica de les organitzacions empresarials

JOAN CARLES
Gallego

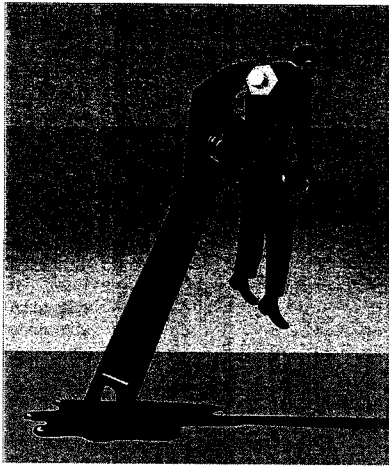
El Govern decretarà la reforma laboral sense el desitjable acord a tres bandes. Una mesura inútil per crear ocupació, ja que això no depèn de la reforma. El document presentat facilita l'acomiadament com a fórmula d'ajust de les empreses, a l'ampliar-ne les causes i abaratir-lo, sense penalitzar l'ús de la temporalitat. Si es vol que les empreses utilitzin la gestió flexible del treball en moments de crisi, això no s'aconseguirà incentivant l'acomiadament. L'entrada d'agències de col·locació privades amb afany de lucre, sense que es millorin els serveis públics d'ocupació, pot crear barreres d'entrada al mercat de treball sense controls públics per la igualtat i la no discriminació. Si realment es vol canviar el model productiu la proposta de decret no és útil, i a més és injusta ja que obre la via a la pèrdua de garanties dels treballadors.

ABANS DE començar la crisi veus interessades reclamaven introduir canvis en l'Estatut dels Treballadors, suprimint garanties i tuteles i reforçant el poder de decisió unilateral de l'empresari en l'extinció del contracte i en la mobilitat funcional. I ara, aprofitant-se de la crisi i l'atur, aixequen el to i el llistó de les seves demandes. Però la reforma laboral no reactiva l'economia ni crea ocupació. Pot servir quan l'activitat es recuperi si reforça un model d'empreses de més valor afegit, on el factor treball estable sigui la base de la innovació, competi-

titat, adaptabilitat i productivitat.

Les prioritats i demandes sindicals són unes altres. La reforma financera, per garantir la solvència de les entitats, regulant i gravant el capital especulatiu i promovent el capital productiu. I la reforma fiscal i la lluita contra el frau, per assolir la suficiència d'ingressos públics per invertir en millora d'infraestructures educatives, de recerca, energètiques, de comunicació i altres, i per garantir la protecció i la cohesió social. Però la pressió de les entitats financeres, nacionals i internacionals, i dels sectors polítics i mediàtics representatius dels poders econòmics, impulsen les velles receptes del neoliberalisme econòmic, basades en un mercat sense regles ni controls, malgrat que a finals del 2007 tothom li imputava l'origen de l'actual crisi econòmica global. Aquesta és la via triada pel govern: reformar les caixes, el mercat de treball, el sistema de pensions, i forçar l'ajust pressupostari orientada cap a un futur amb menys drets i garanties, amb desregulacions, privatitzacions i pèrdua de cohesió social.

EN LA NEGOCIACIÓ de la reforma laboral s'han confrontat dues lògiques. D'una banda la de la CEOE, referida als costos laborals, que reclama abaixar cotitzacions i facilitar l'acomiadament, reforçar els poders empresarials, afeblir les

LEONARD BEARFO

El model presentat no serveix per competir en termes de qualitat de producte i innovació

tuteles i garanties dels treballadors disminuint el paper de la negociació col·lectiva i la participació. I de l'altra, la lògica sindical, centrada en el canvi de model econòmic, per potenciar empreses més innovadores i productives, que necessiten estabilitat i seguretat en la qual assentar la qualificació i el reciclatge, la implicació i la motivació, i per tant reforçar la flexibilitat interna pactada per adequar-se als canvis. Dues lògiques amb posicions de partida diferents.

El document presentat pel govern, que ha d'aprovar el Congrés, és decebedor. Recull la lògica de les organitzacions empresarials. Aposta per facilitar l'acomiadament: quan delimita de manera més àmplia les causes econòmiques per a

l'acomiadament objectiu; quan generalitza el contracte per al foment de l'ocupació amb acomiadament de 33 dies; i quan obre les portes a les decisions unilaterals dels empresaris. I no recull les propostes sindicals per reduir la temporalitat, millorar i protegir el contracte a temps parcial, desvincular la temporalitat de l'estacionalitat o els contractes d'obra i servei de les subcontractes. A més, obre la porta perquè les empreses de col·locació amb afany de lucre puguin intervenir de manera quasi exclusiva en els processos de recol·locació i intermediació laboral, ja que no hi ha cap aposta per millorar els serveis públics d'ocupació que han de garantir la igualtat de tracte, la qualitat dels processos i la no discriminació.

EN SÍNTESI la reforma laboral proposada és inútil i injusta. Reforça una patronal obsessió a abaratir els costos laborals i augmentar el seu poder discrecional. Renuncia a avançar vers el model del centre i nord d'Europa, que aposta per l'estabilitat i la flexibilitat interna pactada per garantir l'adaptabilitat de les empreses als canvis en l'entorn econòmic, a partir de drets, garanties, participació i negociació. Amb aquesta proposta el govern de l'Estat, a més del conflicte que genera, instaura un model de relacions laborals que no és útil si el que volem és competir en termes de qualitat de producte i innovació, en una economia global on la precarietat i els baixos costos laborals no són ja cap avantatge competitiu. Per això necessitem un mercat de treball que es basi en la qualitat del treball, és a dir en l'estabilitat i la negociació. ≡

Secretari general de CCOO de Catalunya.